താളശാസ്ത്രത്തിന് കേരളീയശൈലി

എ.എസ്.എൻ.നമ്പീശൻ

കേരളീയശൈലി അവലംബിച്ചാണ് താളങ്ങളെ താൻ സമീപിക്കുന്നതെന്ന് ലേഖകൻ

ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത കലാരൂപങ്ങളെ വിമർശിക്കാൻ ആർക്കും അവകാശമു ്. എന്നാൽ ''പഞ്ചാരി പഞ്ചവാദ്യത്തെ നിരാകരിച്ചേ പററൂ.'' ''ത്രിപുട പഞ്ചവാദ്യക്കാരന് പഞ്ചാരിപഞ്ചവാദ്യം കൊട്ടാനാവാതെ വരണം'' തുടങ്ങിയുള്ള കാഞ്ഞൂർ കൃഷ്ണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിൻെറ പ്രസ്താവനകൾ യാഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ബഹിഷ്കരണാഹ്വാനമല്ലേ ? അത്രയ്ക്ക് വേണമായിരുന്നോ? ഈ പുതിയ വാദ്യകല ആസ്വാദ്യവും ആകർഷകവുമാണെന്ന് കരുതുന്നവരും ഉ ായിക്കൂടാ? അങ്ങനെയുള്ളവർക്കെങ്കിലും ഇതവതരിപ്പിക്കാനും ആസ്വദിക്കാനുമുള്ള അവസരം നിഷേധിക്കേ തു ാ? ഒരു പ്രാവശ്യമേ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഈ വാദ്യം കേട്ടിട്ടുള്ളൂ. പ്രഥമശ്രവണത്തിൽത്തന്നെ അതിലെ ഒരു തെററ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ഇതിൻെറ അവതരണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയ കരിയന്നൂർ നാരായണൻ നമ്പൂതിരി അഭിപ്രായമറിയാൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ, ഈ തെററ് അദ്ദേഹം ചൂ ിക്കാണിക്കുകയും 'തെററു' തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കാമെന്ന് 'ബുദ്ധിമാനായ' കരിയന്നൂർ പറയുകയും ചെയ്തതായി നമ്പൂതിരിപ്പാടിൻെറ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടു ്. ഈ വാദ്യത്തിൻെറ സംവിധാനത്തിലോ പ്രയോഗത്തിലോ യാതൊരു പങ്കുമില്ലാത്ത, കേവലം ഒരാസ്വാദകൻ മാത്രമായ, ''പറയുന്നതൊന്നും മനസ്സിലാവാത്ത''ഒരു മന്ദബുദ്ധിയായി നമ്പൂതിരിപ്പാട് കണക്കാക്കുന്ന ഒരാൾ പ്രകടിപ്പിച്ച ചില അഭിപ്രായങ്ങളുടെ പേരിൽ ഇത്രയും അദമ്യമായ അമർഷം ഈ കലാരൂപത്തോട് കാണിക്കേ ിയിരുന്നില്ല.

ഈ വാദ്യത്തിൻെറ ആസ്വാദ്യതയെപ്പററി നമ്പൂതിരിപ്പാട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യം പരിശോധിക്കാം. ഇതു പഞ്ചവാദ്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കഷണം വെട്ടിമാററിയ വൈകൃതമാണദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളുടെ സ്വാദുമായി ഇതിൻെറ ആസ്വാദ്യതയെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ എൻെറ സമീപനം വ്യത്യസ്തമാണ്. എല്ലാ കറികളും എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു വരില്ല. ചിലർക്കിഷ്ടപ്പെടാത്തത് മററു ചിലർക്കിഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു വരാം. ''ഭിന്നരുചിർഹി ലോക:'' എന്ന പഴമൊഴിയു ല്ലോ. കുറുക്കുകാളനിൽ നിന്നു ര ു കഷണം കുറച്ചാൽ അതിനു വ്യത്യസ്ത സ്വാദു ാവുകയോ മറെറാരു കറിയായിത്തീരുകയോ ചെയ്യില്ലെന്ന് നമ്പൂതിരിപ്പാട് പറയുന്നതെത്രയും ശരി തന്നെ. പക്ഷേ, പഞ്ചാരി പഞ്ചവാദ്യത്തിൻെറ ആസ്വാദ്യതയ്ക്ക് ഈ ഉപമ യോജിക്കുമോ? പഞ്ചവാദ്യത്തിൽ നിന്ന് ആകെ ഒന്നോ ര ോ കഷണങ്ങൾ എടുത്തുകളയുകയല്ല ഇതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഓരോ താളവട്ടത്തിലും ചെമ്പടവട്ടങ്ങളുടെ എണ്ണം 14-ൽ നിന്ന് 12 ആക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. 7 മാത്രകളുള്ള ത്രിപുട താളത്തിൻെറ മാത്രാവ്യന്യാസങ്ങളിലെ മാനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അനുഭൂതിയെ സംബന്ധിച്ച് നമ്പൂതിരിപ്പാട് ബോധവാനാണ്. പഞ്ചാരി പഞ്ചവാദ്യത്തിൽ മാത്രാവിന്യാസങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, മാത്രയുടെ എണ്ണത്തിലും മാററമു ായാലുള്ള വ്യത്യസ്ത അനുഭൂതി കൂടുതൽ പ്രകടമല്ലേ? നമ്പൂതിരിപ്പാട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആശയത്തെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാദം അംഗീകരിക്കുന്ന പക്ഷം, ചമ്പ, ചെമ്പട, അടന്താധ്രുവം, അടന്ത എന്നീ മേളങ്ങൾ പഞ്ചാരിയിൽ നിന്നും വിഭിന്നങ്ങളല്ലെന്ന് പറയേ തായി വരും. ഇവയിലെല്ലാം ഓരോ കാലത്തിലെയും

ചെമ്പടവട്ടങ്ങളുടെ എണ്ണം യഥാക്രമം 2,4,4,5,5 എന്നിങ്ങനെ കുറച്ചിരിക്കയാണല്ലോ . ഓരോ 'കഷണം' എടുത്തു കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. വേറെ യാതൊരു മാററവുമില്ല. അക്കാരണത്താൽ ഇവയെല്ലാം വൈകൃതങ്ങളും വിശ്വാമിത്രസൃഷ്ടികളുമാണെന്ന് നമ്പൂതിരിപ്പാട് പറയുമോ? പഞ്ചവാദ്യം മനോഹരമാണെന്നംഗീകരിക്കുകയും അതിലൊരു ഭാഗം കുറച്ചാൽ അതി വൈകൃതമാണെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് പഞ്ചാരിയല്ലാത്ത ചെമ്പടമേളങ്ങളെല്ലാം വൈകൃതങ്ങളാണെന്നംഗീകരിക്കേ ി വരില്ലേ?

അക്ഷരകാലം

പഞ്ചാരി പഞ്ചവാദ്യത്തിൻെറ മറെറാരു ന്യൂനതയായി നമ്പൂതിരിപ്പട് കാണുന്നത് അതിൻെറ അശാസ്ത്രീയതയാണ്. ഇക്കാര്യം സാമാന്യം വിശദമായി സെപ്തംബർ 13-ൻെറ ലേഖനത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നു. ഒരു താളത്തിൻെറ ഘടനയിൽ (പഞ്ചാരിയിൽ ചമ്പ കടന്നുകൂടുന്നത്) മറെറാരു താളത്തിൻെറ പ്രതീകം വാരാൻ പാടില്ലെന്ന നമ്പൂതിരിപ്പാടിൻെറ വാദം ശരിയല്ലെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. പഞ്ചവാദ്യത്തിൻെറ 14 അക്ഷരകാല ത്രിപുടയെ (അടന്തയെ) 6+4+4 (തത്തത്തദ്ധീം, തത്തദ്ധീം, തത്തദ്ധീം) എന്ന രീതിയിലും കർണ്ണാടക താളമായ ഖണ്ഡജാതി അടയെ 5+5+2+2 (തത്തത്തദ്ധീം, തത്തത്തദ്ധീം, ധീം, ധീം) എന്ന രീതിയിലും വിഭജിച്ചിട്ടുള്ളത് നമ്പൂതിരിപ്പാടിൻെറ വാദത്തിനെതിരായ തെളിവുകളായി ഒരാൾ ചൂ ിക്കാണിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പഞ്ചാരിമേള വിശകലനത്തിൽ പറഞ്ഞ മറെറാരു ഭാഗം ഇങ്ങനെയാണ്. ''ഇരട്ടിച്ചു വരുമ്പോൾ 4,8,16 എന്നു വരാതെ തരമില്ല. ഇതിനെ ചെമ്പടവട്ടമെന്നു തെററിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ചെമ്പടവട്ടം കുറയ്ക്കുക എന്നു പറയുമ്പോൾ ഏത് കാലത്തിലുള്ള ചെമ്പടവട്ടമാണ് കുറയ്ക്കുക എന്നു കൂടി പറയണം.'' ഇതും അദ്ദേഹത്തിൻെറ തുടർന്നുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളും വായിച്ചാൽ 8 അക്ഷരകാലം (മാത്ര) വന്നാൽ മാത്രമേ ചെമ്പടയാകൂ എന്നദ്ദേഹം നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. അങ്ങനെ ശാസ്ത്രീയവിധി ഉള്ളതായി എനിക്കറിയില്ല. ഏതായാലും കേരളത്തിലെ വാദ്യോപരണങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ 64, 32,16,8,4 തുടങ്ങിയ സംഖ്യകൾ ചെമ്പടതാളത്തിൻെറ വിവിധ കാലങ്ങളിൽ വരുന്ന അക്ഷരകാലങ്ങളാണ്. പഞ്ചവാദ്യത്തിൽ 896 അക്ഷരകാലങ്ങളുള്ള ഇന്നത്തെ ഒന്നാം കാലത്തിൽ ചെമ്പടവട്ടങ്ങളുടെ അക്ഷരകാലമാണ്. (പരമേശ്വരമാരാർ അത് 128 ആയി നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്) ചെമ്പടമേളത്തിൽ ഒന്നാം കാലത്തിൽ ഒരു ചെമ്പടവട്ടത്തിൻെറ അക്ഷരകാലം 64 ആണ്. അഞ്ചടന്തയിലും അതുതന്നെ. തായമ്പകയിൽ ചെമ്പടവട്ടത്തിൻെറ അക്ഷരകാലം 8 എന്നു പറയാറു ്. വളരെ പതിഞ്ഞ നിലയിൽ അത് 16 ആണെന്നും പറയാം. കഥകളിയിലാകട്ടെ ചെമ്പടതാളത്തിന് ഒന്നാം കാലത്തിൽ 32 അക്ഷരകാലമാണ്. കർണ്ണാടക താളശൈലിയിൽ ഇവയെല്ലാം 8 മത്രകളാണ്. അതിൻെറ വികസിതരൂപങ്ങളാണ്. എന്നാൽ സമയനിബദ്ധമായ കേരളീയ ശൈലിയിൽ ഇവയെല്ലാം ചെമ്പടതാളത്തിൻെറ വിവിധ കാലങ്ങളിലെ അക്ഷരകാലങ്ങളാണ്. കാലം കയറുന്തോറും അക്ഷരകാലങ്ങൾ (സമയം) അർദ്ധവത്കരിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണിത്. കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിൻെറ താളശാസ്ത്രത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി മാത്രം താളങ്ങളെ കാണുന്നവർക്ക് ഈ അക്ഷരകാലശൈലിയും വൈകൃതമാണെന്ന് തോന്നിയേക്കാം. ആ വീക്ഷണത്തിൽ അവരുടെ പല വാദമുഖങ്ങളും ശരിയുമായിരിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു കേരളീയശൈലി അവലംബിക്കുന്ന ഞാൻ എൻെറ ധാരണകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം.

മേനംറഞ്ഞ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നിലവിലുള്ള പഞ്ചവാദ്യത്തിൻെറ ഏത് കാലത്തിലെ ചെമ്പടവട്ടമാണ് കുറയ്ക്കേ ത് എന്ന പ്രശ്നം ഉത്ഭവിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ കാലങ്ങളിലും, അത്താതു കാലത്തിലെ ര ു ചെമ്പടവട്ടങ്ങൾ കുറയ്ക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അതാതിലെ അക്ഷരകാലങ്ങൾക്കു കണക്കു ്. പഞ്ചാരിപഞ്ചവാദ്യത്തിൽ ഓരോ കാലത്തിലും ര ു ര ു ചെമ്പടവട്ടം വീതം കുറയ്ക്കണം. പഞ്ചവാദ്യത്തിൻെറ 896, 448, 224, 112..... തുടങ്ങിയ അകഷരകാലങ്ങളിൽ നിന്ന് യഥാക്രമം 128, 64, 32, 16...... എന്ന രീതിയിൽ അക്ഷരകാലങ്ങൾ പഞ്ചവാദ്യത്തിൽ കുറയുന്നു.

കുറയുന്നതെല്ലാം അതാതു കാലത്തിലെ ര ു ചെമ്പടവട്ടങ്ങൾ വീതമാണ്. ഓരോന്നിലുമുള്ള 14 ചെമ്പടവട്ടങ്ങളിൽ 9-ാംമത്തെയും 10-ാം മത്തെയും ചെമ്പടവട്ടങ്ങളാണ് കുറയ്ക്കേ ത്. ചെമ്പടവട്ടങ്ങളിലും അക്ഷരകാലങ്ങളിലും (കാഞ്ഞൂരിൻെറ ഭാഷയിൽ മാത്രയിൽ) ഉള്ള ഈ മാററത്തിനു പുറമെ കാലം നിരത്തുന്നതിലും കൂട്ടിക്കൊട്ടുകളിലും നടകളിലും തിമില ഇടച്ചിലിലും പഞ്ചാരി പഞ്ചവാദ്യത്തിൽ ഒട്ടേറെ വ്യത്യസ്തകളു ്. ഏതായാലും നിലവിലുള്ള പഞ്ചവാദ്യത്തിൽ നിന്നും ഏറെ വ്യത്യസ്തമായ ഈ പുതിയ പഞ്ചവാദ്യത്തിന് സൗന്ദര്യത്തിലോ ആകർഷണീയതയിലോ ഒരു കുറവുമില്ല.

ദ്രാവിഡകാലം

കർണ്ണാടക സംഗീതപദ്ധതികൾ രൂപം കൊള്ളുന്നതിനു മുമ്പും അവയ്ക്കു സമാന്തരമായും കേരളത്തിൽ 'ദ്രാവിഡ'മെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന, താളനിബദ്ധമായ ഒട്ടേറെ കലാരൂപങ്ങളു ായിരുന്നു. എന്നാൽ അവയ്ക്കെല്ലാം പേരുകളു ായിരുന്നുവോ എന്നും, ഉ ങ്കിൽ അവ എന്തൊക്കെയായിരുന്നുവെന്നും കൃത്യമായി എനിക്കറിയില്ല. ഏതായാലും ആര്യന്മാരുടെ അധിനിവേശത്തോടുകൂടി ആ സംസ്ക്കാരം നിലവിലുള്ള മററു സംസ്കൃതകൃതികളെ ഗണ്യമായ തോതിൽ കീഴ്പ്പെടുത്തി. ഇപ്പോൾ പാശ്ചാത്യസാരം നമ്മുടെ ജീവിതരീതികളെ മാററിമറിക്കുന്നതുപോലെ, ആര്യസംസ്ക്കാരം ഏതാനും ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കേരളത്തിലും സ്വാധീനം ഉറപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അത് ജീവിതത്തിൻെറ സമസമത മേഖലകളെയും ബാധിച്ച കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ കലകളിലേക്കും വ്യാപിച്ചു. വാദ്യകലകളെയും അതിലെ താളങ്ങലെയും അത് തകീഴെപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. കർണ്ണാടകസംഗീതം ഇവിടെ പ്രചുരപ്രചാരം നേടിയതോടുകൂടി നമ്മുടെ താളങ്ങൾക്കും പുതിയ പേരുകൾ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതിൻെറ പ്രതിഫലനമായാണ് നമ്മുടെ ചെമ്പടതാളത്തിന് ചതുരശ്രജാതി ത്രിപുടയെന്നും പഞ്ചാരിക്ക് ചതുരശ്രജാതിരൂപകമെന്നും അടന്തയ്ക്ക് ഖണ്ഡജാതി അടയെന്നും ചമ്പയ്ക്ക് മിശ്രജാതി ഝംപയെന്നും മററും പറയുന്നത്; ഒരു ഫാഷനായും പാണ്ഡിത്യത്തിൻെറ ലക്ഷണമായും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ താളവാദ്യകലകളെയും അവയിലെ താളങ്ങളെയും മനസ്സിലാക്കാൻ 'ലഘുദ്രുതാനുദ്രുത' സങ്കേതങ്ങളോ, 'സർവ്വലഘു'വിൻെറ ജാതി വൈവിദ്ധ്യത്തിൻെറ സങ്കീർണ്ണതകളോ നൂറോ നൂറെറട്ടോ, നൂററിയെഴുപത്തഞ്ചോ താളങ്ങളുള്ള പദ്ധതികളോ അനുപേക്ഷണീയമല്ല. കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിൻെറ അനുപമമായ ചാരുതയെയും ബൃഹത്തായ അതിൻെറ ശാസ്ത്രത്തെയും ആദരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ, കേരളീയ വാദ്യകലകളെ അപഗ്രഥിക്കാനും പഠിക്കാനും ആസ്വദിക്കാനും അത്രയ്ക്കു സങ്കീർണ്ണതകളില്ലാത്ത ലളിതവും സുതാര്യവുമായ പദ്ധതികൾ ധാരാളം പര്യാപ്തമാണെന്നാണെൻെറ അഭിപ്രായം. അതിന്മേൽ ഈ ബൃഹത്പദ്ധതി അടിച്ചേൽപിക്കേ തില്ല. അതിൽ ആവശ്യമുള്ളത് സ്വീകരിക്കുകയുമാകാം.

കേരളീയ താളങ്ങൾ

തനി കേരളീയമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന കുറെ താളങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ള കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ മുതൽ അധുനാതന കലാപ്രതിഭകൾ വരെ, ഈ മേഖലയിലുള്ളവരെല്ലാം തന്നെ കർണ്ണാടക താളശാസ്ത്രത്തെ പുണർന്നവരാണ്. ഇതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം നാട്യശാസ്ത്രം, സംഗീതരത്നാകരം, സ്വരമേള കലാനിധി, ചതുർദണ്ഡിപ്രകാശിക എന്നിവപോലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ നിന്ന് നമുക്ക് പൈതൃകമായി ലഭിച്ചില്ല എന്നതാണ്. എന്നിരുന്നാലും കേരളീയ വാദ്യകലാതാളങ്ങളെ സ്വന്തം കാലിൽ നിർത്താനുള്ള ശ്രങ്ങൽ അടുത്തകാലത്തായി നടന്നിട്ടു ്. യശ:ശരീരനായ അന്നമനട പരമേശ്വരമാരാർ, പി.എസ്.വാരിയർ എന്നിവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ വഴിക്കുള്ള ആദ്യത്തെ കാൽവെയ്പ്പാണ്. ര ുപേരും പൗരാണികചിന്തകളുടെയും കർണ്ണാടക താളശാസ്ത്രത്തിൻെറയും കടുത്ത സ്വാധീനത്തിന്

വിധേയമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ അനുഭവസമ്പത്തും യാഥാർത്ഥ്യബോധവും വാദ്യകലകളുടെ താളശാസ്ത്രത്തിന് കേരളീയമായ ഒരടിത്തറ പാകാൻ അവർക്ക് പ്രചോദനം നൽകി. പരമേശ്വരമാരാരുടെ 'പഞ്ചവാദ്യം', അതിൻെറ തന്നെ ഒരു പുന:പ്രസിദ്ധീകരണമെന്നു പറയാവുന്ന 'തിമിലവാദ്യം', പി.എസ്.വാരിയറുടെ 'മേളകല' എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴി അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ അവർ കേരളത്തിലെ വാദ്യകലകളുടെ താളശാസ്ത്രത്തിന് ബീജാവാപം നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. 'അക്ഷരകാല'ത്തെ താളങ്ങളുടെ ആണിക്കല്ലായി അവർ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. മാത്ര, ലഘു, ദ്രുതം, അനുദ്രുതം തുടങ്ങിയ സങ്കേതങ്ങളെ അവർ അക്ഷരലോകത്തിലേക്ക് ഒതുക്കിക്കൊ ുവന്നതും 'സമയ'ത്തെ അക്ഷരകാലത്തിൻെറ മർമ്മമാക്കിത്തീർത്തതും എങ്ങനെയെന്ന് ചില ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്ന് നമുക്കു ക െത്താം.

1. ''അക്ഷരകാലം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ക്ലോക്കിൻെറ പെൻഡുലം ആടുന്ന കണക്കിനെ ആസ്പദപ്പെടുത്തണം''-പഞ്ചവാദ്യം. പേജ് 24. പരമേശ്വരമാരാർ. കേരള കലാമണ്ഡലം 1973.
2. ''ക്ലോക്കിൻെറ പെൻഡുലം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ആടുന്ന കാലയളവാണ് ഒരു സർവ്വലഘു, അക്ഷരം, മാത്ര എന്നിവയെല്ലാം''-തിമിലവാദ്യം, പേജ് 15, പരമേശ്വരമാരാർ, കൈരളീ പ്രസ് 1995.
3. ''ലഘുവിന് എവിടെയും ഒരു മാത്രയാണല്ലോ''-മേളകല, പേജ് 25, പി.എസ്.വാരിയർ, സാംസ്ക്കാരിക വകുപ്പ് 1992.
4. ''ഈ അക്ഷരകാലത്തിന് ചിലപ്പോൾ ലഘു എന്നും പറയാറു ്.''- പി.എസ്.വാരിയർ, മേളകല, പേജ് 25.
5. ''ഒരു ഹ്രസ്വാക്ഷരം ഉച്ചരിക്കാനുള്ള സമയം ഒരക്ഷരകാലവും ര ക്ഷരകാലങ്ങൾ കൂടുന്നത് ഒരു മാത്രയുമാണ്''- പി.എസ്.വാരിയർ, മേളകല, പേജ് 25.

ഈ ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്നു സാമാന്യമായി വ്യക്തമാകുന്ന ഒരു കാര്യം വാദ്യകലകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്ര, ലഘു, അക്ഷരകാലം എന്നിവ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി കണക്കാക്കേ തില്ല എന്നാണ്. മറെറാരു കാര്യം അക്ഷരകാലത്തിൻെറ സമയത്തിന് ഒരു വ്യക്തത വേണമെന്നുള്ളതാണ്. മാത്രയുടെ നിർവ്വചനത്തിൽ പി.എസ്.വാരിയരുടെ ഉദ്ധരണിയിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യം കാണുന്നു െങ്കിലും കർണ്ണാടകശാസ്ത്രത്തിൽ കൂടുതൽ അഭിപ്രായഭിന്നതകളു ്. ഒരു മാത്രയ്ക്ക് 4 അക്ഷരകാലമാണെന്ന് എ.കെ.രവീന്ദ്രനാഥൻ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംഗീതം എന്ന ഗ്രന്ധത്തിൽ (പേജ് 33, മൂന്നാം പതിപ്പ്, സാംസ്ക്കാരികവകുപ്പ്, 1989) പറയുന്നു. ഡോ.വെങ്കിട സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്: ''മാത്രയുടെ അളവിനെപ്പററി അഭിപ്രായഭേദമു ്. 'സംഗീതരത്നാകര'ത്തിൽ 5 ഹ്രസ്വാക്ഷരങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കാൻ വേ സമയമാണ് ഒരു മാത്രയെന്നു കാണുന്നു. ഇന്നത്തെ പ്രായോഗിക സംഗീതത്തിൽ 4 അക്ഷരകാലത്തെയാണ് മാത്രയായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതു ലഘു എന്ന അംഗത്തിൻെറ കാലപരിമാണമാണ്''- സംഗീത ശാസ്ത്രപ്രവേശിക, 2-ാം പതിപ്പ്, പേജ് 100, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ട് 1982. ആററൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരടിയാകട്ടെ മാത്രയും ലഘുവും ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നു. (പേജ് 287-288, താളപ്രകാശം, 5-ാം സൂത്രം, ഭാഷ്യം, സംഗീതചന്ദ്രിക, 2-ാം പതിപ്പ്, സുലഭ ബുക്സ് 1995).

മേൽ വിവരിച്ച വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ എനിക്കെത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുന്ന നിഗമനം ഇതാണ്; പല ആചാര്യന്മാരും 'മാത്ര'യെ വ്യത്യസ്തരീതികളിൽ നിർവചിക്കുന്നതുകൊ ും മാത്രയും ലഘുവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പററി ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുള്ളതുകൊ ും ലഘുവിനെത്തന്നെ സൂളാദിതാള പദ്ധതിയിൽ 3,4,5,7,9 എന്ന ബഹുജാതിരൂപത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊ ും കേരളത്തിലെ താളവാദ്യങ്ങലുടെ വിശകലനത്തിന് ഈ സങ്കീർണ്ണതകളുടെയൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊ ും പരമേശ്വരമാരാരും പി.എസ്.വാരിയരും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള

അക്ഷരകാലസങ്കേതം ധാരാളം പര്യാപ്തമാണ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് നമ്മുടെ താളവാദ്യകലകളുടെ മേൽ കർണ്ണാടക സംഗീതശാസ്ത്രം അതേപടി അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഞാനാകട്ടെ തികച്ചും കേരളീയമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു രീതിയിൽ ഈ കലകളെ കാണാനും മനസ്സിലാക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതു മാത്രമാണ് ശരി എന്ന വാശിയൊന്നും എനിക്കില്ല. അവസാനത്തെ തെററും ശരിയും തീരുമാനിക്കാറായിട്ടില്ല. ഒരു കാര്യം ഞാനുറപ്പിച്ചു പറയും. ആദ്യം ശാസ്ത്രമു ാക്കി എതു കലകളിൽ പ്രയോഗിക്കുകയല്ല വേ ത് നിലവിലുള്ള കലകളെ പഠിച്ച് , അപഗ്രഥിച്ച് അതിൻെറ ചിട്ടകളും ഘടനയും മനസ്സിലാക്കി അതിൽ നിന്നു ശാസ്ത്രത്തിലെത്തുകയാണ് ശരിയായ മാർഗ്ഗം. കാലിൻെറ അളവിൽ ചെരിപ്പു ാകുകയല്ലാതെ, ചെരിപ്പു ാക്കി അതിൻെറ അളവിൽ കാലിനെ വലുതാക്കുകയോ മുറിച്ചു പാകപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാറില്ല.

''വെല്ലുവിളിയുടെ കൂരമ്പ് തിരിച്ചു തറച്ചെന്നിരിക്കും'' എന്ന താക്കീത് ഇതിനെക്കാൾ ഏറെ ദു:ഖകരമാണ് . എനിക്ക് ഒരു കൂരമ്പ് കൊള്ളുവാനുള്ള ശക്തിയോ, അതിൻെറ മുനയൊടിക്കാനുള്ള പാണ്ഡിത്യമോ ഇല്ലെന്ന് തുറന്നുപറയട്ടെ. ശരിയാണെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ തുറന്നുപറയാനും തെററാണെന്നു തോന്നുന്നത് തെററാണെന്ന് പറയാനുമുള്ള ആർജ്ജവം മാത്രമാണ് എനിക്കുള്ളത്. അക്കാര്യത്തിൽ ആരുടെയും മുഖം നോക്കാറില്ല. അതിൽ ആർക്കെങ്കിലും വിഷമം തോന്നുന്നുെ ങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം എന്നുമാത്രമേ എനിക്ക് പറയാനുള്ളൂ.

എന്നാൽ അദ്ദേഹം എന്നോടുള്ള ഒരു 'കൂരമ്പ്' പ്രയോഗമാണെന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വെല്ലുവിളി നടത്തിയിട്ടു ്. പക്ഷേ, അതൊരു വെല്ലുവിളിയായി കാണുന്നില്ല. സമചിത്തതയോടുകൂടിയ ഒരു ചേദ്യമായേ ധരിക്കുന്നുള്ളൂ. 'മനുജകുലതിലക' എന്ന കാലകേയവധത്തിലെ പഞ്ചാരിയിലുള്ള പദം 7+5 ആയി ചൊല്ലിയാടിക്കാനോ, പഞ്ചാരിമേളം മൂന്നാം കാലം 7+5+7+5 എന്നോ 6+4+6+4+4 എന്നോ ഉള്ള രീതിയിൽ താളം പിടിച്ച് കൊട്ടിക്കുവാനോ എനിക്കുകഴിയുമോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. കലാമണ്ഡലത്തിൻെറ 'ഉന്നതപദവി'യിലിരുന്ന ആളായതുകൊ ുമാത്രം ഒരാൾ അവിടത്തെ അദ്ധ്യയനവിഷയങ്ങളിലെല്ലാം ഒരുപോലെ പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ള ആളായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഏതായാലും ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറയാം. നമ്പൂതിരിപ്പാട് പറഞ്ഞ രീതിയിൽ ചൊല്ലിയാടാനും പഞ്ചാരിമേളം കൊട്ടാനും കഴിവുള്ള കലാകാരൻമാർ ഇന്നു ധാരാളമു ്. അത് അസാദ്ധ്യമായ ഒരു കാര്യമല്ല.

പഞ്ചാരി പഞ്ചവാദ്യത്തിൻെറ ശാസ്ത്രീയതയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ച രൂപത്തിൽ എന്തെങ്കിലും അശാസ്ത്രരീയതയു ന്ന് എനിക്ക് ഇതുവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ചില്ലറ പോരായ്മകളും കൂടുതൽ നന്നാകേ ഭാഗങ്ങലും ഉ ാകാം. സംവിധായകനായ മട്ടന്നൂർ ശങ്കരൻകുട്ടിയും അവതരണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുന്ന കരിയന്നൂരും അവ പരിഹരിച്ച് കൂടുതൽ ആകർഷകമാക്കാൻ വേ തു ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. ആദ്യത്തെ പരീക്ഷണമല്ലേ? നമ്പൂതിരിപ്പാട് വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് മനസ്സിലാവുകയല്ല. വ്യത്യസ്തമായ നിലപാടുകളിൽ നിന്നുകൊ ാണ് അദ്ദേഹവും ഞാനും ഈ വാദ്യരൂപത്തെ വിലയിരുത്തുന്നത്. അതുകൊ ാണ് ഒരാൾ ശരി എന്നു ധരിക്കുന്നത് മറെറാരാൾ തെററായി കാണുന്നത്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് കർണ്ണാടക താളത്തിൻെറ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ചില അളവുകളിൽ പന്തികേടു തോന്നും. കേരളീയമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്ന രീതിയിൽ അളക്കാൾ ഒരു കുഴപ്പവും കാണുന്നില്ല. പരമസത്യം ഏതാണെന്നു വിധിക്കാൻ വരട്ടെ.

(പഞ്ചാരിവിവാദം അവസാനിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും നമ്പീശൻമാഷിൻെറ നിലപാട് വിശദീകരിക്കാൻ മാത്രമായി ഈ ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്)

പത്രാധിപർ.